

Referat af Aftagerpanelmøde Film- og Medievidenskab

Mødet afholdtes online kl. 16-17, d. 24. november 2021.

Til stede:

Fra aftagerpanelet: Lars Rønnow Torp (LRT), Peter Skovfoged Laursen (PSL) og Sofie Gry Laursen (SGL).

Fra Institut for Kommunikation: Viceinstituteder for uddannelse, Henrik Søndergaard (HS); Studienævnsrepræsentant, VIP, Eva Novrup Redvall (ENR); studienævnsrepræsentant, student Sofie Amalie Hejn Kristensen (SAHK) samt uddannelsesleder for film- og medievidenskab, Christa Lykke Christensen (CLC).

Referent: Christa Lykke Christensen.

Dagsorden for mødet:

- 1) En kort præsentationsrunde
- 2) Orientering om uddannelserne: søgning og optag, projektorienteret forløb/praktik, tilvalg
- 3) Arbejdsmarkedsudvikling og beskæftigelse for vores kandidater
- 4) Orientering om planerne for regionalisering af uddannelserne
- 5) Evt.

Ad 1) Velkomst v. Christa Lykke Christensen og derefter en kort præsentationsrunde.

Ad 2) CLC indledte dernæst mødet med en kort status over undervisningssituationen det seneste års tid, grundet covid-19-situationen. Alle er tilbage på campus og håber, at undervisningen vil kunne finde sted på campus også i næste semester.

CLC redegjorde dernæst for nogle af de centrale elementer i de studieordninger, der blev implementeret i 2019. Med disse var det et mål at øge de studerendes metodekompetencer, bl.a. ved at oprette et metodekursus på såvel BA- som KA-niveau, samt at øge de studerendes viden om film-, medie- og kommunikationsbranchen i bred forstand, bl.a. ved oprettelse af et nyt kursus på både BA og KA, der i højere grad end tidligere inddrager brancheperspektiver. Med 2019-studieordningerne tilstræbes også en vægtning af uddannelsens relevans i forhold til kandidaternes fremtidige jobmuligheder. Det understøttes bl.a. ved, at de studerende kan tage et udvidet praktikforløb (30ECTS), hvad mange også gør, og ved KA-kurset *Digitale film- og mediestrategier*, hvor der arbejdes med alle medietyper på forskellige medieplatforme og hvor det strategiske element er et centralt omdrejningspunkt. Her skal de studerende bl.a. løse opgaver i samarbejde med private eller offentlige virksomheder og organisationer. CLC fremhævede, at den nye studieordning alt i alt er et udtryk for en øget opmærksomhed på de konsekvenser, digitaliseringen har for film- og mediebranchen, for arbejdsgange og praksisser, for udviklingen af nye formater, forretningsmodeller, for film- og mediebrugere og deres præferencer, for medieforbrugsmønstre og oplevelser. Underviserne samarbejder ofte på tværs og underviser case-baseret i det omfang, det er relevant og muligt, og de inviterer gæster ind fra branchen til oplæg og diskussion med de studerende. Studieordningsændringerne havde også til hensigt at forhindre frafald og øge studieaktiviteten, og foreløbig er resultatet positivt, da film- og medievidenskab sammenlignet med andre humanistiske uddannelser,

har et lavt frafald af studerende på både BA og KA. Film- og medievidenskab er fortsat en meget eftertragtet uddannelse blandt de unge med det største antal ansøgere til BA-uddannelsen på det humanistiske fakultet, dvs. 757 ansøgere hvoraf også fakultetets største antal 1. prioritetsansøgere er på 263 ansøgere. 75 nye studerende er i år optaget på BA, og med også fakultetets højeste adgangskvotient på 9,8. I år er til gengæld færre studerende optaget på KA-uddannelsen, end normalt, nemlig 56, hvilket bl.a. skyldes, at der ikke længere udbydes en full degree Master-uddannelse på engelsk for internationale studerende - og at nogle studerende, der blev tilbudt optagelse besluttede sig for at vælge en anden uddannelse i sidste øjeblik. Dette optagetal vil muligvis stige igen næste år.

Et andet, men mindre positivt tal, vedrører dimittendledigheden blandt de færdige kandidater. Den er på 19%, hvilket er for mange ledige umiddelbart efter uddannelsens afslutning. Til gengæld er det ikke vores opfattelse, at ledigheden er stor blandt film- og medievidenskabskandidater i øvrigt. Der er stor opmærksomhed på fremover at skærpe især de KA-studerendes opmærksomhed på jobmarkedets muligheder efter endt uddannelse.

Ad 3) Henrik Søndergaard orienterede om arbejdsmarkedsudviklingen og beskæftigelsen for film- og medievidenskabskandidater samt om planerne for regionalisering og den nedskæring, den indebærer. Først redegjorde han for dimittendledigheden, og hvordan den måles, og orienterede dernæst om, at en meget stor del af film- og medievidenskabs kandidater får beskæftigelse inden for det private arbejdsmarked, bredt inden for medie- og kommunikationsbranchen, så kandidaterne får arbejde mange forskellige steder. Til gengæld er det et arbejdsmarked præget af hård konkurrence fra andre med en kommunikationsfaglig baggrund. Vigtigt er derfor det arbejde, der nu er igangsat med henblik på tidligere i uddannelsesforløbet at iværksætte en jobafklaringsproces for de studerende, så de får en større opmærksomhed på det jobmarked, de senere skal ud på, fx ved ændringer ift. praktikforløbet og ved at lytte til aftagerpanelets anbefalinger.

Ad 4) HS orienterede dernæst om regionaliseringsplanerne og dermed beskæring af uddannelsespladser ved universitetet – en plan, der skal være fuldt gennemført i 2030. For Humaniora betyder det, at der skal skæres i optaget med 25%, hvilket indebærer, at der vil forsvinde 640 studiepladser. Da der kigges på de uddannelser med en stor dimittendledighed, vurderede HS, at film- og medievidenskab sandsynligvis er en af de uddannelser, der vil få sit optag reduceret. Formodentlig vil der ikke blive tale om en massefyring af medarbejdere. En mulig konsekvens er, at vi skal optage færre studerende på vores kandidatuddannelse fremover. Vores hidtidige store kandidatproduktion kan muligvis også have været en årsag til en forholdsvis høj dimittendledighed.

Efter denne redegørelse blev aftagerpanelet opfordret til at komme med deres betragtninger over jobsituation og –muligheder for kandidaterne i film- og medievidenskab. PSL understregede vigtigheden af, at de studerende lærer at konvertere deres kompetencer til en branche, der ikke nødvendigvis lige præcis efterspørger de helt specifikke film- og medievidenskabskompetencer. I gymnasiet, i mediefag A, arbejder man med nogle af de samme ting som i kurset *Digitale film- og mediestrategier*, bl.a. at eleverne lærer at samarbejde med eksterne parter ved fx udfærdigelse af en kampagne for en organisation.

Vigtigt er også, iflg. PSL, at øge forståelsen af digitalisering og distributionssituationen på internettet, og at undervise i korte formater frem for i spillefilmsformater. Han mente, at uddannede kandidater i film- og medievidenskab er godt udrustede til at varetage gymnasieundervisning i mediefag. Desværre er det dog blevet vanskeligere at få beskæftigelse med mediefag i gymnasiet, da de fleste gymnasier er gået bort fra studieretninger med mediefag på B-niveau. Desuden var det PSL's erfaring, at kandidaternes kompetencer til at producere korte videoformater kunne øge deres jobmuligheder, ikke kun inden for filmbranchen, men i forhold til en meget bredere vifte af jobs.

SAHK var enig i, at erfaring med produktion af små film kan være vigtig i jobsammenhæng, og endvidere, at de studerende gerne vil lære at producere.

HS understregede, at der ikke er et ønske om at gøre uddannelsen mindre akademisk, men at vi vil bestræbe os på at gøre de studerende mere bevidste om, at de skal have et arbejde efter uddannelse, og dette kommer ikke til at foregå i undervisningen som sådan, men i et regi omkring undervisningen, bl.a. ved øget karrierevejledning.

CLC understregede også vigtigheden af at holde sig for øje, at vi uddanner kandidater, der skal have et akademisk arbejde efter endt uddannelse.

ENR fortalte, som svar på en bekymring for, om der var mindre filmvidenskab end tidligere på uddannelsen, bl.a. om de filmhistoriske visninger, som i efteråret for tredje år i træk er foregået i Cinemateket og bl.a. bidrager til de studerendes kendskab til Filmhuset og biblioteket. I forhold til de filmvidenskabelige kompetencer og det aktuelle jobmarked argumenterede hun for, at der er mange akademiske jobs forbundet med forskellige former for arbejdsopgaver i de stadig mere komplekse film- og mediebrancher, hvor der fx er brug for at have stor viden om indhold i forhold til både projektansøgninger, udviklingsforløb, produktion, køb/salg, scheduling, analyse og markedsføring. Hun nævnte desuden igangværende ideer om at etablere et efteruddannelsesforløb i samarbejde med Producentforeningen og TV 2 med henblik på en uddannelse som udviklingsproducer, hvilket kunne være relevant for nogle af vores kandidater.

LRT anerkendte mange af de ting, der er blevet sat i gang med de nye studieordninger, men beklagede regionaliseringsplanen og den nedskæring, der følger den. Han mente endvidere, at der hvor uddannelsen adskiller sig fra mange andre medie- og kommunikationsuddannelser, er den æstetiske filmdimension, som andre ikke har. Fiktionsbranchen vokser i disse år mhp. at blive kommende leverandør til de store streamingtjenester, og kendskabet til fiktion er vigtigt i forhold til at kunne lave små, korte videoer og dokumentarer. Filmdimensionen kan betragtes som noget unikt, hvorfor det er vigtigt at bibeholde den musisk- æstetiske dimension i uddannelsen. Dernæst foreslog LRT, at fagforeningerne evt. kunne involveres i en dialog om, hvem de kandidater er, der er ledige på andet år efter afsluttet uddannelse. Han opfordrede dernæst til at gøre de studerende mere opmærksomme på at søge praktikophold i mindre virksomheder – og ikke kun på eksempelvis de store steder som DR, og bad efterfølgende om, at det blev langt mere klart, hvor man som virksomhed kan søge om at få en praktikant fra film- og medievidenskab. Desuden opfordrede han til at minde underviserne om også at bringe

branchefolk fra små virksomheder ind i undervisningen for at give oplæg. Det vil bl.a. kunne øge muligheden for at søge praktikophold i de mindre virksomheder. Endelig foreslog LRT, at de studerende i højere grad opfordredes til at skrive deres speciale i et samarbejde med et praktiksted. Det ville måske kunne øge den studerende chancer for at gå direkte over i et job efter specialeskrivningen.

CLC fulgte op med at sige, at der vil blive kigget på ordningen omkring praktikopslag, og HS understregede, at fagforeningerne kunne givetvis bidrage yderligere til en afklaring af, hvem af vore kandidater, der er ledige, og måske også give et billede af evt. bagvedliggende grunde til denne ledighed. Desuden redegjorde han for, at praktikopholdet på KA'en ligger i 3. semester og specialet i 4. semester, hvorfor det er muligt at skrive et mere erhvervsrettet speciale. CLC fortalte om flere studerende, der faktisk skriver et speciale i forlængelse af deres praktikophold, men da det er en forholdsvis ny og vanskelig genre, afholder det måske nogle fra at skrive et erhvervsспециале.

Afslutningsvis redegjorde HS for den fornyelse af Aftagerpanelet, der skal finde sted i begyndelsen af 2022. Hensigten er at gøre det kommende aftagerpanel mere aktivt og involveret i uddannelsens aktiviteter og lade det nye panel bestå af både alumner og ikke-alumner, så vi får et både bredere og mere strategisk sammensat panel. Panelet skal således også figurere mere synligt på instituttets hjemmeside, og underviserne vil blive opfordret til at bruge panelets medlemmer som en generel ressource og som led i arrangementer i relation til undervisningen. Vi ønsker med andre ord at arbejde for en større grad af dialog med aftagerpanelet.

Alle i panelet var meget positive over for ideen om, at panelet fremover skulle have en mere aktiv rolle og på forskellige måder være mere i dialog med uddannelsen ud over det obligatoriske, årlige møde.